

[Undervisningsministeren.]

der tidligere er blevet sagt, og det, der tidligere er blevet sagt i folketingets undervisningsudvalg. Jeg mener, vi står ganske frit, og jeg tror egentlig, hr. Erik Hansen, at vi er nok ret så enige.

Gunner Baunsgaard (RV):

Seminarieuddannelsen efter den nugældende lov er sådan, at både kapacitetsmæssigt og kvalitetsmæssigt er det i orden. Der kan måske korrigeres lidt her og dér, men det er helt sikkert, at der er en forbindelse fra de nuværende seminarier og ud til befolkningen. Det sker fra hvert enkelt seminarium ud til et meget stort antal praktiklærere ved tæt forbindelse til øvelsskolerne og deres elever. Kun ganske få studerende tager ikke denne del af seminarieuddannelsen afvovrligt.

Jeg vil gerne spørge, om ministeren ikke anser denne forbindelse ud til folkeskolen som meget væsentlig, og jeg vil også gerne spørge, om talen om den kontakt, der skulle være imellem de forskellige lærertyper, der henvises til ved eventuel uddannelse på universitetscentre, ikke mest er mundsvejr.

Undervisningsministeren (Tove Nielsen):

Til hr. Gunner Baunsgaard vil jeg sige, at jeg lægger meget stor vægt på den kontakt, der er fra seminarierne rundt omkring i landet og ud til folkeskolelærerne, de lærere, der har de lærerstuderende i praktik, og ud til befolkningen i det hele taget, og det ligger jo også i venstres politik, at vi lægger meget stor vægt på, at vi får forbindelsen til vælgerne ude omkring, forbindelsen til de folk, der virkelig står i det daglige arbejde. Jeg tror også, vi er ret så enige på dette område.

Med hensyn til bemærkningen om, at kontakten imellem de forskellige former for uddannelse skulle være mundsvejr, så er det altså ikke mig, der i sin tid er fremkommet med disse ord. Jeg sagde jo netop, at jeg føler mig ikke forpligtet af, hvad der er sagt tidligere.

Elmholt (RV):

Det ville da være naturligt, at hvor et universitetscenter og et seminarium har plads i samme by, finder der et samarbejde

sted. Det kan være om biblioteker, om samlinger, om institutter, om lærerkræfter; det vil sikkert være berigende for begge parter. Men vi må jo nu engang være klar over, at vel hovedparten af de mennesker, der uddannes til en lærergerning i den danske folkeskole, også får med undervisning i grundskolen at gøre, og derfor tror jeg, de vil have mere udbytte af at få undervisning på et seminarium end at få den på et universitetscenter. Jeg vil gerne spørge undervisningsministeren, om hun også er ret så enig i den opfattelse.

Undervisningsministeren (Tove Nielsen):

Jeg tror egentlig ikke, det er nødvendigt at tilføje denne debat flere ord. Jeg kan henvise til det, jeg har sagt, de forrige gange jeg var heroppe, og så ellers sige: Vi får netop den redegørelse, som jeg kan forstå der også inden for de radikale er et meget stort ønske om at få. Det har jo ganske simpelt været de radikale, der har deltaget i denne debat. Jeg er glad for, at vi får den i løbet af en måneds tid, og jeg håber, at også de radikale vil være med i det ønske, jeg har om at få den fornuftigste løsning, uden at man ødelægger noget sted.

Erik Hansen (RV):

Jeg vil gerne som afslutning på dette spørgsmål sige til ministeren: der er ét enkelt ord, højtærede minister, vi nu mangler. For når ministeren siger: jeg er ikke forpligtet af det, der er sagt før, af det, mine forgængere har sagt før, jeg er ikke forpligtet af noget af det, så mangler vi bare ét ord, højtærede minister, og det mangler vi nu. Hvorfor vente med det ord en måned eller to, hvorfor ikke, højtærede minister, komme og sige det ord her i dag? Sig ordet nej, sig nej til, at den uddannelse, der skal foregå i fremtiden, foregår på anden vis end på seminarierne; uddannelsen skal ikke foregå andre steder, når det drejer sig om uddannelse af lærere til folkeskolen. Det er det lille ord, vi mangler nu og her.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Ole Espersen (S) til statsministeren:

„Vil statsministeren medvirke til, at folkettinget med jævne mellemrum orienteres om